

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorági-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

téylegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorági-utca
1 szám a. a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyiltér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromsoros petitsor ter-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyiltér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Városi érdek.

Törekvéseink egyik vezérgondolata Rimaszombat város helyi érdekeinek meleg felkarolása, tervszerű fejlesztése.

Az általánosság keretében frázisok hangoztatása után nem kívánunk közreműködni e célra, hanem első sorban esetről-esetre felmerülő kérdéseknél óhajtunk reámutatni, mi módon és mennyiben van érdekelve városunk, s ott, a hol a város érdekei kellőképp fel nem ismertek, e részben szavunkat hathatós módon felelelni.

Tudjuk azt, hogy városunk elvesztette a katonai intézményeket és ma már a város belterületén ilyen nem létezik. Mig voltak itt katonák, sokszor szidtuk őket, de mégis örültünk, hogy itt vannak, mert tapasztaltuk lépésről-lépésre az előnyöket, a melyeket a város lakossága húzott azon fogyasztásoktól, a melyeket igénybe vett az itt elhelyezett katonai erő.

Elvesztettük az előnyöket, és akkor, a mikor már elvesztettük, vettük észre igazán, hogy mit veszítettünk. A panasz hangjai törnek utat minden oldalról, a szemrehányás vádjait zudítjuk szerteszét, de ezek a keserűség kifakadásai helyre nem hozták már a bajt annál kevésbé, mert a kik e részben városunk érdekében sokat tehettek volna, nem karolták fel az ügyet azzal a szívósággal, a melyet a város és kerület bizalmának viszonzása fejében méltán kifejtettek volna. — Most egy újabb kérdés nehéz dióként jelent meg városi tanácstermünknek asztalán, és a kérdés annál több gondot ad, mennél több nehézség jelentkezik a megoldásánál.

A ménteleppel megújítandó szerződés kérdése ez.

A kincstár a szerződés megújítására csakis

ugy hajlandó, ha az épületek — kívánsága szerint — átalakíttatnak és a telep megfelelő kaszárnyával és újabb istállókkal is ellátatik, a mely esetben viszont hajlandó a beépített tőkének 4%-át biztosítani.

A kívánalmak teljesítése a városi mérnök becslése szerint 140000 koronát venne igénybe, a mely összeg után a város élvezné a 4%-ot.

A pénzügyi rész kedvezménye nem nagy, sőt kétségtelen, hogy a város valami kis összeget reá fog fizetni, de a mit elveszít a révén, megnyerheti a vámon, mert végre is a fogyasztás a város polgárainak üzleti előnyére válik.

Ezt az érdeket Losonez városa azonnal felismerte, s hajlandónak nyilatkozott az elhelyezendő méntelep részére egészen új épületeket az előírás szerint felépíteni.

Természetesen az elsőség városunkat illeti már a szerzett jogok alapján is, s ezt a jogot igénybe kell venni s elszalasztani nem szabad.

Nem szabad feladnunk a méntelepet, mert ha itt nem vagyunk hajlandók áldozatra, az erre való készséget kétségbe fogják vonni a nagyobb költséggel járó gyalog- vagy huszárezred elhelyezése esetén; nem szabad feladnunk, mert a telep fogyasztása városunk üzletkörének a fogyasztás terén piacot biztosít.

A művelet hitel útján bonyolítandó le, hogy a város tőkái igénybe ne vétessenek, és egy törlesztéses kölcsön révén az építkezések a törlesztési évek elmúltá után mint tiszta városi vagyონrészek maradjanak meg.

Nem szabad tehát a pénzügyi résztől visszariadni a közgazdasági érdekek és jövő fejlődés biztosítása szempontjából, hanem odahatni, hogy a kérdés napirendre tűzve, az akként oldassék meg, miszerint az újabb szerződéskötésnél a

városra minél kevesebb teher mellett biztosítások az intézmény továbbra is itt való fentartása, sőt annak kiterjesztése és nagyobb arányokba helyezése,

Itt van ismét egy eset, a mikor érezzük, hogy városunknak olyan képviselőre van szüksége, ki a város helyi érdekeivel teljesen azonosítja magát, ki nem áll meg az országos politika általános kereténél, de magaévá teszi a kerület és egyuttal vármegye székvarosának érdekeit, ki közrehat fenn a kormánytól szavának egész súlyával, érdeklődésének egész melegségével, hogy a városunkra elég fontos kérdés úgy oldassék meg, hogy abban a város pénzügyi és közgazdasági érdeke szigorúan megóvassék.

A kérdés e pontnál válik életkérdéssé, és ilyen befolyás nélkül ki vagyunk szolgáltatva ismét, hogy egy nekünk előnyös intézménytől el-essünk csak azért, mert árva vagyunk, és csak az jut osztályrészül, hogy Cátói nagy jellemet bámuljunk és attól magunk és sarjadékaink okuljanak, de e mellett bátran tönkre mehetünk, városunk érdekei helyről-helyre összetiporassanak, a kereskedések rendre bukjanak, az iparosok pusztuljanak, egyszóval a romlás veszmadarai kiterjesztett szárnyakkal röpködjenek a pusztulás veszes hangjait sirva el felettünk.

Higyük, hogy ez a kérdés is egy, a mely újabb indokul szolgálhat arra, hogy jól válasszuk meg jövő sorsunk egyik újabb alapfeltételét, mert ha egyszer beleharaptunk a savanyu almába, hiába húzódik össze tőle a szánk, s hiába bomlik meg tőle gyomrunk és egészségünk, ezek helyreállításáig ismét 5—10 évre visszaestünk.

Tehát álljunk résen és ez ügyben a többi helyi érdekeink eléréséhez szükséges sikereinkhez okosan készüljünk.

T Á R C Z A.**Harangcsengés . . .**

Lágy szelíden esendül a harang-szó,
Széttérül a völgyön, szét a halmon,
Lelkemig él, szinte lelkemig hat,
Elmerengve, álmodozva hallom.

Kint bolyongok, tavasz enyhe fényén,
Tarka felhők szállnak át fölöttem,
Tarka képek, hű emlékek, álmok
Jönek elém, tűnnek el mögöttem.

Ily szelíd volt az a harang-szó is,
Ily szelíd volt az a hang is éppen!
Mely ringatva, elringatva szárnyán
Visszahangzott, visszaesendült régen.

Mikor az a játszi fűre gyermek
Várt, figyelt a hívogató szóra,
Hívogató lágy harang szavára . . .
— Eszembe jut minden minden óra.

Mintha magam mint gyermeket látnám,
Jó anyámnak karjain pihennék,
Fejem édes hű öleibe hajtva, . . .
Mintha megint, — újra gyermek lennék.

Cseng, tovább cseng az a harang; hangja
Szomorú lesz, bánatosan hangzó.
Vissza, mit sir szomorun zokogva,
Két koporsó, fekete koporsó.

Temetőbe visz, ragad magával,
Mintha lenne sötét holló szárnya.
Szeretteim sirja hantját látom,
Rám borul a bus emlékek árnya.

Akkor is úgy sirt, úgy zokogott az, . . .
— Szól, tovább szól, lágyabb újra hangja;
Ah! ez a hang, nem az a bús, fájó,
Ez a harang nem a gyász harangja.

Nem a bánat zokogó búbanát,
Sötét arcu bánat hirdetője! . . .
Tele van az fényvel és mosolyal,
Esküvőre szól az — esküvőre.

Ifju pár térdepel az oltár
Zsámolyán ott, — berezgi, ragyogja

Arckukat a boldogság sugára,
Hő sugár az, úgy megaranyozza.

* * *

Lágy szelíden esendül a harang-szó,
Emlék, emlék, drága kedves emlék:
Ringass! ringass! fátyolozd be lelkem,
Kebleden mig álmodva pihennék!

Borsody Béla.

A festészet titkai.

Irta: D— —r.

I.

Egy szép nyári reggelen a tóparton sétálva, hosszasan néztem a messzeségbe s a mennyiben az ember mindig gondolkodik valami fölött, a jelenben épen azon tűnődtem, vajjon oly kíváncsiak-e az emberek itt is, a földön, mint a fővárosban? Mert például velem is megessett ottan, hogy egy cipészgyerekek felülve, nem rösteltem az egyik legnépesebb utcán percekig bámulni az égboltozatra. S csak akkor jöttem tudtára, hogy mily ügyetlenséget követtem el, midőn azon impertinens gyerek fölkiáltott: „Kapja félre a fejét uram, mert rá-esik a meteor!”

Ha ekkorra nem tért volna vissza eleganciám teljes mértékben, mely eme néhány perczre ily szemérmetlenül esemben hagyott, bizonyára meglátta volna a fizkó eme derült nyári napon a csillagos eget.

E fölött gondolkodtam én a tóparton s egyszerűsmind a cipész-gyerek szerepét is teljesítém, mivel hogy ép oly mereven bámultam a levegőbe, mint egykor amaz a tiszta égboltozatra. Megfordítva fejemet, pár lépésnyi távolságban magamtól egy meglehetősen dimenziókkal bíró urat pillantottam meg, ki rám figyelt.

— Ez az ember kíváncsi! — gondoltam s bámultam tovább. Összeráncoltam homlokomat s kezemből napellenzőt formálva, rohamállásba helyezém magamat, másik kezemet pedig idegesen rángatni kezdtem. Lopva felé pillantottam s elégedetten láttam; hogy ő is tátott szájjal bámul, de nem a levegőbe, hanem reám.

— Ez az ember elmegyógyász! — gondoltam s az eset kissé mulattatni kezdett. Most valami könyvfélét húzott elő zsebéből. Bizonyosan a tüneteket jegyző föl magának! Folytassuk tovább s hozzuk zavarba az ipsét!

Elkezdtem sebesen föl s alá járni s szemeimet a földre szegezve, csak olykor pillanték felé. Majd megállván, lábammal dobantgatni kezdtem s karomat a levegőbe emelém, mintha valami lelkesitene. Emberem csak állt egy helyben s fejét folytonosan lóbáztta. Úgy nézett ki, mint ama porcellán figurák, melyeknek mozgatható fejét czérnával szokás rángatni.

— Nem, ez nem elmegyógyász, ez fizikus! — villamlott meg agyamban. Igen, fizikus s most tanulmányozza az egyenlőtlenül változó mozgás törvényeit, ingaóra helyett pedig a fejét használja!

Ránéztem s ő még mindig lóbálta a fejét. Tet-szeni kezdett flegmája s elhatároztam, hogy próbára teszem azt. Meghajtottam hát derekamat s karomat föl-emelve, kinyújtám mutató ujjamat s elkezdtem a levegőben alakokat rajzolni. Tudtam, hogy a legnyugodtabb ember is idegessé lesz, ha egy mozgó ujjat folyton a szemével kísér. Így tartott ez egy ideig, de végre is magam kezdtem türelmemet veszíteni. Fáradtan bocsájtottam le karomat s mint legyőzött fél a győzőre, szerényen tekinték felé.

— Ez egy filozófus s engem bolondnak tart! Ez egy csodabogár, ez egy különc!

és bebizonyult, hogy a városi ember a kíváncsi, mivel nem tudtam ellentállni annak, hogy meg ne szólítsam.

— Uram, ha meg nem sértem, ugyebár ön a bölcselettel foglalkozik? — Nem felelt, csak fejét rázta tagadólag.

— Talán fizikus? — Ismét nem.

— Talán orvos? — Az sem.

— Úgy hát az emberi lét problémáinak megoldásával foglalkozik? — Nagyot nézett rám, mint ki csak most ébred föl álmaiból s pathetikusán mondá:

— És most teljes egészébe érlelődött az eszme! . . .

— Kérem?

— Bámulom önt uram! — Én sörgyáros vagyok!
— Ez az ember sörgyáros! Még pedig a sörgyárosok unikuma, ki nemcsak az árpa, hanem az eszmék érdekével is foglalkozik!

Most szerepet cseréltünk. Ő tűnt föl előttem bámulatra méltó lénynek s én hasonlíthattam a rángatható fejű porcellán figurához. Csodálkozásom annyira elragadt, hogy önkénytelenül fölkiáltottam.

— Festeni való! . . . Megragadá kezemet!

Választási mozgalmak.

A rimaszombati v. kerület székvárosának polgárai f. hó 3-án látogatott gyűlést tartottak, hogy a Kubinyi Andor bejelentett kineveztetése folytán megüresedő mandátum mikénti betöltése tárgyában tanácskozzanak. Ott voltak a független érzésű választók legtekintélyesebb és legbefolyásosabb tagjai, mintegy ötvenen.

Az értekezlet egyhangulag megválasztotta elnökének: Kriston Szabó Jánost.

Elnök üdvözölve a megjelenteket, felhívja az értekezlet tagjait, hogy a küszöbön levő képviselőválasztás alkalmából követendő eljárásra nézve feszületenül és minden befolyástól menten nyilatkozzanak. Egyben a maga részéről eleve kijelenti, hogy ő a függetlenségi 48-as pártnak tagja és ennek a pártnak az elveit vallja és ehhez képest, ha a kerületben egy komoly függetlenségi jelölt veszi kezébe a zászlót, a maga részéről mindent elfog követni, hogy ezt a zászlót diadalra segítse.

Dr. Szeless Ödön előadja, hogy tudomása szerint bizonyos körök már is a Fáy Gyula nevét, mint hivatalos jelöltet hozták forgalomba, holott hivatalos jelölt nincs, ilyenkor a kormány ez idő szerint el nem ösmerhet s nem is ösmer, felhívja az értekezletet, hogy a küszöbön levő választásokra való tekintettel állapodjék meg egy olyan jelöltnek a személyében, a kinek egyéni-sége, mint tapasztalt munkaképe, valamint népszerűsége méltóvá teszi a kerület képviselőjévé.

Ugyaníly értelemben szólaltak fel többen, fejtegetve, hogy Rimaszombat város és kerülete már évek óta nemcsak stagnál, de határozott visszafelé fejlődésben van, a minnek egyik főokát ő abban látja, hogy az ugynevezett vezető körök és főképen ez utóbbiak által a kerületre quasi ráoktroiált képviselők a kerület és város érdekében soha semmit nem tettek és nem tett főképen Fáy Gyula.

Kriston Szabó János értekezleti elnök a kerület jelöltjéül: Draskóczy László főszolgabíróat ajánlja, mint a kinek személyében ő garantált lát arra nézve, hogy a várost és ennek kerületét a közönségnek megfelelően fogja képviselni.

Az elnök ezen kijelentését az értekezlet osztatlan lelkesedéssel magáévá teszi és a küszöbön levő választásokra egyhangulag a Draskóczy László jelöltségében állapodik meg.

Az értekezlet a jelölt életésével véget ért.

A rimaszombati választó-kerület független érzésű és gondolkodású polgárai következő kiáltványt boesátották ki:

Felhívás a rimaszombati választó-kerület polgáraihoz!

Polgártársak! A rimaszombati választó-kerület képviselői mandátuma megüresedett! Az alkotmányos polgárjogok legszubbikéneke gyakorlására a döntő pillanat elérkezett! Évek hosszú során át esalódást hoztak úgy kerületünknek mint székvárosunknak a választások eredményei! Ma ismét itt a pillanat, hogy a szabad polgárok politikai legszubbikéneke gyakorolhassák. Tömörüljünk! Mutassuk meg mindenkinek, hogy érettek vagyunk azon jog gyakorlására, melyet óriási terhek viseléséért meghagytak törvényeink! Eljünk e joggal függetlenül! — Ne engedjük magunkat vezetni!

Mi alulirottak nem nézhajjuk nyugodtan, mint ünnek vásárt jogaink felett egyesek! Nem felejtethetjük el, hogy érdekünkben, javunkért volt képviselőink semmit sem tettek?

A kerület független érzelmi polgárai egyesülnek párttekinet nélkül, hogy saját politikai hitelveiket háttérbe szorítva, oly jelöltet támogassanak, ki a „jog, törvény és igazság” harcosa volt a multban is, a ki a nép és a közérdek javára fog munkálni a jövőben!

Polgártársak! Komoly a pillanat, gyors elhatározást és tántoríthatatlan kitartást követel.

— Igen, igen uram, értem uram, ön lelkesül! s oly sajátos kifejezéssel nézett rám, hogy kezemet kezéből kiszabadítva, gyorsan ajánlottam magamat s az éjjel feléle álmodtam.

Reggel, öltözködésem közben kopogtak ajtómon. Csodálkoztam a korai látogatás fölött s kíváncsian kiálték: „Szabad.” A szálloda portása volt, ki belépett.

A nagyságos sörgyáros ur kérti uraságodat pár percze, szeretne önnel értekezni valamely dolog fölöl! Meg voltam lepetve e dolog által, de boszantani is kezdett, hogy miért hívat s miért nem keres föl eagem ez az ember, ha dolga van velem?

— Nincs időm! . . . felelém röviden. A portás kérőleg nézett rám, láttam, hogy őt is érdekli a dolog. Fogja barátom — szállottam hát újból — itt van, mit magának az az ur ígérhetett, ha engem előkerit. Aztán mondja meg neki, hogy ha velem akar beszélni, a „Hotel Victoria” I. em. 6-ik számú szobájában lakom! Értette?

A portás mindenekelőtt zsebreteve a pénzt, aztán titokzatosan mondá:

— Mondhatom kár, hogy uraságod nem keresi föl! . . .

— Ember, magának még egy koronára van szüksége! Itt van, fogja s aztán legyen kegyes magamra hagyni! Boszankodtam a sörgyáros konfidenciája fölött, de eszembe jutván a tegnapi epizód, félretettem minden bosszúságot s gyorsan felöltözve, félretertem lakását s pár perc mulva már kopogtattam ajtaján.

Belépve hozzá, ő csaknem földig hajlott előttem s mintha valami felsőbb lénynek tekintene, ünnepélyes hangon szólított meg.

— Uram, alig juthatok szóhoz a tegnapiak után!

— Ké . . . Kérem . . .

— Ön egy lángelme, ön egy félisten, ön boldog ember, mert a szépek él! S én tudom méltányolni, föl tudom fogni ama magasztalat, melyről ön reánk, gyarló földi lényekre alátékint! Az elragadtatástól nem tudtam szólalni tegnap a tóparton, mert eddigelé soha sem táruult gyarló szemem elé ily fonséges jelenet!

— Uram, én fölsimertem önben a művészt, ön festő! . . .

Rosszul kezdtem magamat érezni e szóhalmaz halatára

— Igen uram, ön egy ihletett lélek, az ön lelke az eszmék küzdtere . . .

Körülnéztem a szobában.

Mellettünk nyilatkozott meg a legnagyobb erő: a szabadságszerető polgárok osztatlan akarata, rendületlen és megbonthatatlan soraink lelkesültsége!

Gyülekezzünk össze és kiáltjuk ki jelöltünket:

Eljen Draskóczy László!

A jelölő gyűlés 1900. évi június hó 9-ik napján, szombaton délután 2 és fél óraker Rimaszombatban, a „Három Rózsa” nagytermében fog megtartatni, melyre a kerület választó polgárait hazafias üdvözléssel meghívjuk

Rimaszombat, 1900. június 6-án.

Kriston Szabó János

Dr. Szeless Ödön

Dr. Oziner Miksa

Dr. Fráter Sámuel

Náray Jenő Albert

Bábonyi Tóth István

Zsuffa Kálmán

Id. Csapó János

Stehlsinszky Ignác

Tóth Péter

Kovács Zsigmond

Bródy Bertalan

Cseh János

Szabó József mészáros

Okolicsanyi Péter

Ifj. Csapó János

Stolez Zsigmond

Cseh István

Dániel Ferencz

Koreny Pál

Grosinger Miksa

A kerület szabadelvűpárti választóihoz a következő felhívás intéztetett:

„Felhívás a rimaszombati választó-kerület szabadelvűpárti polgáraihoz! Választó kerületünk eddigi országgyűlési képviselője Kubinyi Andor lemondván, az új választás előkészítése s az azzal kapcsolatos teendők megbeszélése czéljából a szabadelvű-párt híveit van szerencsénk a folyó 1900. évi június hó 10-ik napján Rimaszombatban, a „Három Rózsa” vendéglő nagytermében délelőtt 10 $\frac{1}{2}$ óraker tartandó értekezletre tisztelettel meghívni. Rimaszombat, 1900 június 6

Molnár József, Schmied Bernát, Dr. Lichtschein A.
Marton János, Knöpfler Károly, Terray István,
Hámos Zoltán, Dr. Löcherer T. Fáy László.
Ruthényi Béla, Bobok Tivadar,

Hírek és vegyesek.

Az új pénzügyigazgató kinevezése. Végre megérkezett a régóta nehezen várt kinevezés, melylyel a rimaszombati kir. pénzügyigazgatóság új főnököt: köztisztelőben álló, rokonszenves és becsült vezetőt nyer. A miniszteriumból ma érkezett értesítés szerint ő Felsője a király f. évi május hó 14-én kelt legfelső elhatározásával Kubinyi Andor országgyűlési képviselőt pénzügyi tanácsossá és a rimaszombati kir. pénzügyigazgatósághoz a VII. díjfértési osztály 3-ik fokozatába kir. pénzügyigazgatóvá nevezte ki. — Vármegyénk és városunk közönsége jól ismeri az új pénzügyigazgatót, ki a rimaszombati járás erélyes kezű főszolgabírája volt, s e minőségében a közügyek kipróbált puritán emberének bizonyult. — Mint a rimaszombati kerület egyhangulag megválasztott orsz. képviselője szerény, nyugodt magatartásával, nyílt, férfias őszinteségével a törvényhozó testület vezérférfiainak rokonszenvét megnyerte; választó-kerületének mindenkor készségesen állott rendelkezésére, s a mandátumot tiszta önértzettel teszi le megbízói kezébe. Új állásában szívőből üdvözlőljük, s meg vagyunk győződve arról, hogy új működési terén is helyét mindenkor meg fogja állni és ebben közelismerés fogja kísérni.

— Uram, ott folytonos harez folyik . . .
A butorok teljesen épek voltak.

— Uram, én önben egy Ráfael látok! . . .
Az ajtó felé indultam s ha még tovább folytatja e tónust, bizonyára léggé vált volna előtte ihletett énem.

Végre azonban elhallgatott s reszketve nyujtá felém kezét.

— Krachslmayer sörgyáros vagyok! Boesásson meg, hogy a lelkesedés által úgy elragadtattam magamat, de mindig így vagyok, ha igazi művészt látok. Azonban most szóljunk a tárgyhoz, a miért magamhoz kérttem. Uram, ön festő . . .

— Boesánat, de tévedni tetszik! — vágtam szavába.

— Igen uram, ön festő! Mert nem önben volt-e szerencsém tegnap gyönyörködni a tóparton? Nem ön nézte-e ihlettel áthatottan a hullámzó habokat, nem-e ön emelte föl lelkesülten karját, hogy ujjával a levegőben rajzolgtatván, művészi elméje képzetre tegyen szert a megalkotandó gyönyörű tájképhez? . . . Nos, nem ön volt az?

— Ugy van uram, én voltam, oly szerencsés tegnap ott önnel találkozhatni, mindazonáltal én nem vagyok . . .

— Ne mondja ki! kiáltott közbe. Ne kísértse a művészet szent istenségét! — Aztán mint egy szentimentális anyaszínész, félig éneklő hangon rebegé:

— Minő szerénység; mily önzetlenség, mily önmegtagadás! . . . Ne tagadja előttem ön mester! Nem a gyarló világ tudatlan fiával áll most szemben! Hisz én is festő akartam lenni, de az atyám sörgyárosnak adott!

Elérzékenyült. Keblére szorított s karjával átfonva nyakamat, elpityeredett. Midőn némileg magához tért, folytatta:

— Mester! Azért kérttem ide, hogy megkérdézem, vajjon hajlandó volna-e engem lefesteni? De minél előbb, még itt a fürdőn! Feleljen, oh feleljen mesterem!

Reménytelen áhitattal függeszté reám könnyel telt szemeit s én nem tudtam, mit tegyek. Hogy ennek az agya nincs rendben, azzal már tisztában voltam, most mar csak arról volt szó, hogy magamból is bolondot csináljak-e? Gondolkodni kezdtem s nemsokára beláttam, hogy ez az ember folyton üldözni fog, ha megtagadom kérését. Elhatároztam tehát, hogy — bízva együgyűségében — bizonyos „festészeti titkok” árán kiabrándítom rajongásából s lassan én is megszabadulok tőle.

— Rendelkezésére állok uram! — felelém. Holnap reggel teszem tiszteletemet!

(Vége köv.)

József főherczeg szemleutja. Jolsváról, levezelőnkől a következő tudósítást vettük: A legmagyarabb főherczegnek — ő es és kir. fensége József főherczeg — a honvédség főparancsnokának Jolsvára való érkezése — nagy és igaz, hazafias örömet keltve — ünnepi lázban tartotta a város és vidéke lakosságát. Méltó fogadására — daczára a minden ünnepeltetést korlátozó rendeletnek — nagyban készült a város, a járás messze vidéke, a megyei törvényhatóság. A város május 26 án tartott képviselő-testületi ülésében hódolat-teljes örömmel jegyezte be örök emlékül ő fensége itt idözését; annak kifejezőjéül — felhívást intézett az összes lakossághoz, hogy a magas vendég ittlete alkal-mával, ünnepi díszöltve, házaikat fellobogózzák; azon czélból a város — azon utat — melyen ő fensége Hámos László főispán négyes fogatán elhalad, kijavította, nyírfa sorral díszítette s nemzeti zászlókkal látta el a házakat. Az indóház virág s lobogó díszben állott. A díszítés és rend fenntartására az értelmiség kebeléből Bazilidesz G. polgármester elnökle mellett 20 tagu rendező-bizottság serénykedett s a polgárság köréből pedig 100 tagu bizottság s a tüzoltóság tartá fenn a rendet az indóháztól a laktanyáig az utvonat mentén, hol a város lakosai s a vidék, a laktanya előtt az iskolai tanulók s az iparos tanonciskola növendékei tanítóik vezetése mellett állottak sorfalat. A járás lakosai a szolgabírószág felhívása folytán tömegesen érkeztek Jolsvára a fenséges ur látására s fogadtatására. N-Röeze r. t. város számos tagja által vett részt Stefancok Károly polgármester vezetése mellett a fogadtatásnál. A vármegyei törvényhatóság Hámos László főispán vezetése mellett Bornemisza László alispán, Lukács Géza megyei főjegyző, Kubinyi Géza, Szentiványi Árpád országgyűlési képviselők, Kuna Aurél, Samarjay János, Mihály Dező, Farkas Zoltán, Heinzelmann Alfréd, Podhradzsky Endre, Bazilidesz Gusztáv és Stefancok Károlyból álló bizottságot küldte ki ő fenségének a megye nevében való üdvözlésére. A honvédséget Jolsván való állomásozása óta első ízben szemlélte meg a főherczeg; s ez alkalom-ból Jolsvára érkeztek: felső-őri Benedek Andor es. és kir. vezérőrnagy a m. kir. pozsonyi IV. honvéd ker. parancsnok és vezérkari tisztje: Kirchner Hermann alezredes, továbbá: nagy-ternai és fekete ardói Meyer Guido es. és kir. tábornok, a m. kir. 74. honvéd gyalogság dandár parancsnoka, vezérkari tisztje kíséretében; és nagyvárad Baranyay Imre m. kir. honvédezedes a b-bányai 16 honvéd-gyalogezred parancsnoka. Június 1-én Eperjesről a rendes reggeli vonattal szalonkiesiben érkezett József főherczeg, Braun József alezredes vezérkari főnök, br. Vécsey István m. kir. honvéd-buszár százados parancsörtszt kíséretében. A megérkezés pillanatában a várakozók zugó éljenzése s a Rákóczi-induló hangjai fogadták ő es. és kir. fenségét, mely után a helybeli honvédállomás-parancsnok segédtszjtjével jelentkezett, majd Hámos László főispán a küldöttség élén röviden üdvözölte, úgy a vármegye, mint a város nevében, mire ő es. és kir. fensége körülbelül a következőleg válaszolt: „Igen köszönöm a szives fogadtatást és nagyon örvendek, hogy ezen várost, hol régente oly kedves időt töltöttem, láthatom.” Harsogó éljenzés között indult meg erre a menet. A főherczeg előtt 300 lépésre a honvédállomás parancsnok, segédtszjtjével lova-golt, s ezután robogott be a főispán gyönyörű fekete négyese ő fenségével és Meyer Guido dandárnokkal, s egyenesen a gyakorló térre hajtatott, a hol Sulyok Mór százados honvédzászlóalj-parancsnok jelentést tett ő fenségének, mely után a szemle kezdetét vette. A legkedvezőbb verőfényes időben s a szép kilátást nyujtó gyakorló téren a főherczeg először a szakaszokat szemlélte meg, úgy zárt, mint harezrendben, később pedig a századot — ugyanily sorrendben a gyakorlatokat a legnagyobb figyelemmel kísérte és kitartással követte s 10 óraker a gyakorlat befejeztével teljes megelégedését fejezte ki ő es. és kir. fensége. $\frac{1}{4}$ 11 óraker a zászlóalj a laktanyába vonult s ő es. és kir. fensége laktanya-szemlét tartott s a rend és tisztaság fölött teljes megelégedését nyilvánította. A honvéd-tisztikar a laktanyai étkezdében ő fensége tiszteletére 24 személyű ebédet adott, melyre ő fenségét meghívta, ki azt kegyesen elfogadta.

A katonai méltóságokon kívül hivatalosak voltak még az ebédhez: Hámos László főispán, Bornemisza László alispán, Kubinyi Géza országgyűlési képviselő és Bazilidesz Gusztáv jolsvai polgármester. Az ebéd után a főherczeg a déli rendes vonattal kíséretével s a katonai méltóságokkal elutazott. Ugy a bevonulást, mint az elutazást alkal-mával a legnagyobb rend és pontosság tapasztaltatott, melyért a rendező-bizottságot s a rendőrkapitányt illeti a méltó elismerés.

Jubileum. A rimaszombati m. kir. földmives iskola f. hó 4-én szép ünnepi színhelye volt. Ugyanis Rády István földm. isk. igazgató most tölté be szolgálatának, illetve igazgatóságának 30-ik évét s ez alkalommal kartársai összejöttek, hogy ragaszkodásuknak, tiszteletüknek külsőleg is kifejezést adjanak a legrégibb igazgató iránt. Rády István az első földmives iskolai igazgató, kinek az a ritka szerencse jutott, hogy igazgatóságának 30-ik évét ünnepelheti. 1870-ben neveztetett ki a lipótvári földmives iskolához igazgatóvá. Ott működött 1886-ig, mikor a rimaszombati iskola vezetésével bízták meg, ezt vezeti mai napig is szokott buzgóságával, páratlan pontossággal, becsületességgel, sok kiváló gazdát nevelve hazánkknak, s itt érte őt boldog családi élete körében azon ritka szerencse, hogy igazgatóságának 30-ik évét kartársai fényes ünnepel éljék meg. A jelzett napon városunkban összegyűltek a földmives iskolai igazgatók (Csákova, Nagyszentmiklós, Lugos, Békéscsaba, Keskemét, Breznóbánya) s a városi vendégek és a tanulók kíséretében a jubiláns lakására mentek, hol előbb Juhász Vilmos csákovai földm. isk. igazgató szép beszédben méltatta az ünnepelt érdemeit; beszéde végén Herczeg Hugó nagy-szent-miklósi igazgató tiszteletük és szeretetük jeléül egy remek kivitelű — az összes magyarországi földm. iskolai igazgatók arezképével ellátott — albumot nyujtott át az ünnepeltnek. — Az ősz Rády igazgató a meghatottságtól remegő hangon mondott köszönetet e megtiszteltetésért. Bornemisza László alispán a megye részéről és Nagy Ferencz városi főjegyző h. polgármester a város részéről is elismerésüknek adtak kifejezést, mire az egész társaság a jubiláns családjánál tiszteletgett. — Este 7 óraker bankett volt az ünnepelt tiszteletére. Itt a tanuló-ifjuság ragaszkodásának Sebestyén László II. éves tanuló szép beszédben adott kifeje-

zést. Vaesora alatt több felköszöntő hangzott el; legelőbnek Kállay Ödön békés-esabai igazgató szolt, majd *Baksay* István kir. tan. és nyug. tanár mondott szép beszédet, éltetvén az ünnepeit családját. *Nagy* Ferenc h. polgármester a város nevében éltette az ünnepeket. *Grasselli* kecskeméti igazgató köszönetét fejezte ki a megjelenteknek és végül *Fekete* Pál igazgató, mint főnököt éltette a jubiléust. — Közben felolvasták a beérkezett üdvözlő táviratokat: *Forster* Kálmán földm. min. oszt. tanácsos, a *karczagi, algyógyi, adai, pápai, komáromi* föld. iskolák igazgatói és tanszemélyzete stb. stb.

Halálozás. Mint lapunk zártakor őszinte részvételt értesülünk, Farkas Abrahám földbirtokost, vármegyénk egyik köztisztviselőben álló férfiát súlyos csapás érte, mennyiben neje Farkas Abrahámné szül. Ragályi Etelka hosszas betegség után ma szerdán elhunyt. Az igazi magyar uraságok prototípusa volt; széles körökben szerették s elhunytá megyszerte fájdalmas részvételt kelt. Kiterjedt rokonsággal együtt bánatos szívvel gyászolják gyermekei: Hegyessy Sándorné, Balás Lászlóné, Zoltán, Máriaassy Lászlóné, Szakall Andrásné, Géza és Matild. Az 59 éves korában 40 évi boldog házasság után elhunyt urnó temetése f. hó 9-én d. u. 3 órakor megy végbe. — Legyen emlékezete áldott!

Eljegyzés. *Vitalis* Mariskát, Vitalis Márton leányát Erzsébetfalváról eljegyezte *Lányi* Imre Sorok-sárról.

Avatás. Lapunk egyik munkatársát — ki főgimnáziumunk jeles növendéke volt: mihályfalvi dr. *Forgon* Lajos pécsi posta táv. igazg. s. titkár Kolozsvárt felavatták a politikai tudományok doktorává. A széptehetségű, szorgalmas munkatársunkat, ki a jegytudori diplomát is megszerezte már, őszintén gratulálunk!

Majális. A szabadkai erdő mult hó 31-én ismét élénk lett. Terebélyes fái alatt nyüzsgött a sok apró gyerek s a felnőttek nagy serege. Az állami elemi fiú- és leányiskola tartotta e napon szépen sikerült, kedélyes majálisát. Verőfényes, meleg tavaszi nap kedvezett a kicsinyeknek, kik reggel vig zeneszó és dobpergés között vonultak ki az erdőbe, s ott a délelőtti órákat társasjátékkal s kedves szórakozásokkal töltötték. Délben a felnőtteknek is kitünő ebédet szolgáltak fel, mely igazán dícséretére vált a figyelmes és gondos gazdasszonyoknak, kik a nehéz feladatra szívességből vállalkoztak. — A mulatságon mindenki kellemesen, igazán jól érezte magát; a főrendezők: *Törköly* József, *Nagy* Zoltán és *Fekete* Mihály kartársaikkal együtt páratlan figyelemmel és körültekintéssel, közmegelegedésre oldották meg feladatukat, s ezért méltán megilleti őket az elismerés. — Keső este volt már, mikor a közönség kellemes emlékek között oszlott szét.

— **Halálozás.** Özv. *Holló* Dénesné szül. Sztruhár Mária május 31-én 56 éves korában Budapesten a Vöröskereszt egylet kórházában hosszú betegeskedés után meghalt. Az elhunyt tiszt és széles körökben ismert urasszony hült tetemeit hazaszállították városunkba, s itt f. hó 2-án nagy részvét mellett helyezték örök nyugalomra. — Béke hamvaira!

A fogyasztási szövetkezet első nagygyűlése mult hó 30-án volt a megyeház nagytermében. A gyűlésen *Bornemisza* László alispán elnökölt, kit e tisztre egyhangulag felkérték, s ki szívesen szavakkal üdvözölte a „Hangya” központi szövetkezet kiküldöttjét: *Horváth* szövetkezeti tisztviselőt. A jegyzőt tollat: dr. *Wallentinyi* Dezső vitte, ki az alapszabály-tervezetet is felolvasta. Az egyes pontozatokat alaposan tárgyalták, s az alapszabályokat megállapították. Ezel a szövetkezet megalkult s megválasztották az igazgatóság és felügyelőbizottság tagjait — Az igazgatóságba beválasztottak: *Aldorffer* István, *Bornemisza* László, *Kolbay* Sándor, *Lokesánszky* Endre, *Lukács* Géza, *Meszlényi* Zoltán, *Ragályi* Géza, *Stolcz* Zsigmond, *Tomay* Alajos, *Törköly* József, dr. *Wallentinyi* Dezső és *Zádor* Mór. A felügyelőségbe: *Dapsy* József, *Kubinyi* Aladár, *Madarász* Pál, *Runyav* József és dr. *Zehery* István.

— **Iskolai ünnepély.** A dobsinai polgári iskola 1900. évi június hó 8-án, mint felséges királyunk megkoronázásának érfordulóján délelőtt: iskolai ünnepélyt, délután: tavaszi mulatságot rendeznek. E napon a templomokban reggel 7 órakor hálaadó isteni tisztelet lesz, s az után az áll. polg. fiúiskola tornacsarnokában ünnepély, melyen szavalatok és énekszámok lesznek. Az ünnepélyt dísztorozás, a népkertben mulatság és tűzijáték fejezi be.

Nyári mulatság. A rimaszombati róm. kath. olvasó-egylet f. hó 4-én pünkösd más napján a városkertben szépen sikerült nyári mulatságot rendezett. A sikert előmozdította, hogy egy apácza-növelde javára lett rendezve, s hogy az időjárás ritka szép volt. — Régen is láttunk a városkertben olyan szép és nagy közönséget, a mely a nyitott helyiséget zsúfolásig megtöltötte. A kedv az első pillanattól fogva a legderültebb volt, s a szép siker sokszorosán hatványozta a kedvet, ott láttuk városi és megyei előkelőségeinket és polgárságunkat; telekezeti különbség nélkül, a társaság fesztelen modorban élvezvén a kellemes együttélést. A mulatság sikeréhez hozzájárult a kitünő rendező-bizottság, a melynek élén *Komáromy* István, *Kóródy* Jenő, ifj. *Hollósy* József és *Nyisztor* Antal kommandirozták a jókedvű párokat tánczra; — persze a vezérelt könnyű volt olyan tánczra-harczra kész hadsereggel — Az elnökség: id. *Hollósy* József és *Kalocsay* Gyulával is kített magáért. — A mulatság szép anyagi sikert is eredményezett. A mulatság eredményéről örömmel konstatáljuk, hogy társadalmi életünk haladása előnyére van, ha egymást szépen megértve, ma az egyik, holnap a másik részéről kölcsönös támogatásban.

Halálozás. A városunkhoz tartozó Bakti-puszta régi koresmárosa *Buck* Jakab f. hó 4-én 69 éves korában meghalt. Temetése folyó hó 5-én ment végbe.

A fogyasztási szövetkezet részvény jegyzőinek ez uton is tudomásukra hozzuk, hogy a részvényekre a befizetéseket — t. i. egy korona beírás és a befizetendő részjegy értékének 1/4 részét f. hó elejétől *Törköly* József szövetk. igazg. pénztárnoknál teljesíthetik.

Halálos végű kődobás. Négy héttel ezelőtt a vármegye határán levő Otilia faluban *Vetrán* János 15-vel fejebe dobta társát, a 27 éves ifj. *Bitala* Györgyöt, úgy, hogy ennek koponyája megrepedt. A sérült nem fordult orvoshoz, s sebébe négy heti szenvedés után

meghalt. A kir. törvényszék vizsgáló bírája nyomban megindította a vizsgálatot s a hullán *Vozáry* György h. vizsgáló bíró és dr. *Mészáros* István kir. alügyész közbenjöttével dr. *Zehery* István és dr. *Kármán* Aladár törvényszéki boncolást végeztek pünkösd első napján.

Vizbe fult. Kókován f. hó 2-án ifj. *Zeman* János 2 1/2 éves kis fia a Rima folyóba esett, s belefult. Néhány órai keresés után hulláját kifogták a vízből, s miután gondatlanság gyanúja forgott fenn, a törvényszéki boncolás elrendeltetett. Az ártatlan kis gyermeket f. hó 3-án nagy részvét mellett temették el.

Uj szakmunka. A kir. „Adóhivatali pénztárak rovacsolása és belső ügykezelésük megvizsgálására vonatkozó kézikönyv”, összeállították: *Zádor* Mór s. titkár és *Runyav* József ellenőr. Megjelent: *Lévai* Izsó könyvkereskedésében, (az Athenaeum nyomtatása), bolti ára: 2 korona. — A nagy gondnal és sok szakképzettséggel összeállított füzet hezagpótló és méltó dícséretre válik a szerzőknek. Az előző szerint a kézi könyveske, — mely gyakorlati mintákkal is el van látva — azon szempontokat vette figyelembe, hogy a kir. adóhivatali pénztárak rovacsolására vonatkozó hivatalos utasítás, mely a biztosok részére a régi adóhivatali utasítás nyomán a pénzügyminiszterium által kiadott, az időközben felmerült számtalan változás folytán irányadóul már nem szolgálhat, hogy továbbá maga a hivatalos készlet rég kifogyott és többé meg nem szerezhető, — továbbá, hogy a kilátásba helyezett adóhivatali rovacsolási utasítás ez ideig nyomtatásban meg nem jelent, s végül, hogy a pénzügyi fogalmazó személyzet kezdő tisztviselői ez időszert még csak elméletileg is tájékoztató, oly kézikönyvvel nem bírnak, a melytől a pénztári rovacsolást gyakorlatilag elsajátíthatnák. Hason irányu rovacsolási utasítási szervezetről *Zádor* Mór s. titkár már 1896. évben emlékiratot adott be a m. kir. pénzügyminiszteriumhoz, és ezen emlékiratért a miniszterium részéről pénzbeli jutalomban és elismerési oklevélben részesítették.

Anyakönyvi kimutatás. A rimaszombati állami anyakönyvi hivatalnál 1900. május havában következő születések, házasságok és halálozások jelentettek be született összesen: 12 gyermek; ebből fiú 9, leány 3. Házasságot kötött: *Renglovics* Alfréd és *Jakabfalvy* Gizella egy. vallás, *Kamogya* Gyula és *Hruska* Teréz egy. vallás, *Nagy* József és *Tóth* Erzsébet egy. vallás. Elhaláltak: *Bálint* Ferenc 20 éves, *özv. *Ruczó* Mártonné 74 éves, **Lőrincz* János 39 éves, **Drégely* Zsuzsanna 6 hónapos, *Poprócsi* Mária 20 éves, **Czékus* István 32 éves, özv. *Profét* Mihályné 84 éves, *ifj. *Lehotai* 23 éves, *Surjanszky* Elza 6 hónapos, *Misik* József 46 éves, **Dancinger* Abraham 27 éves, ifj. *Ujjpál* József 4 éves, **Oláh* Erzsébet 35 éves, özv. **Gál* Istvánné 75 éves, özv. *Szkle-nár* Jánosné 49 éves, **Mátyás* Tamás 30 éves, **Deák* János 56 éves, **Vajda* Andrásné 49 éves, **Hudák* Mihály 59 éves, *Rippanes* Pepa 67 éves, *Spissák* Andrásné 42 éves, *Törköly* Erzsébet 10 hónapos, **Szarvas* Miklós 59 éves, ifj. *Gecs* István 18 éves, **Mozong* Mária 35 éves, *Lakner* Dezső 10 napos, **Rajcsányi* András 38 éves, **Rutkai* Zsuzsanna 35 éves, *Róth* Dániel 73 éves, **Vécsy* Károly 73 éves, **Seres* Géza 7 napos. — A *-gal jelöltek a Gömörmegyei kórházban haltak el.

Kirándulás. A budapesti üveges segédek önképző köre mintegy 40—50 taggal a pünkösti ünnepekre a zlatnói üveggyárba rándult, s ott kedélyes mulatságot rendezett. Másnap, pünkösd másodnapján a kókovai és ujtal-völgyi üveggyár telepre rándultak a vendégek, kiket itt is örömmel és magyaros vendégszeretettel fogadtak. A kirándulásról a fővárosi vendégszeretettől kitünő hangulatban és kellemes emlékekkel utazott vissza Budapestre.

A méntelep nagy részét mint már megirtuk, lényegesen át kell alakítani és kibővíteni, ha azt akarja a város, hogy a miniszteriummal a nemsokára lejáró szerződés újra megköthető legyen. A város ez ügyben felterjesztést intézett a miniszteriumhoz, hogy az építkezés névze tájékoztatást szerezzen, illetve az igényeket megismerje. Az új lakatya építésére és az átalakításra vonatkozó módokat és kívánalmakat a földmívelési miniszterium már közölte a várossal, s a városi mérnök számítása szerint az összes építkezés 140.000 koronába kerülne. Az ügy egyébként közgyűlés elé kerül, s ott fog tárgyalatni.

Tanítói gyűlés. A rozsnói egyház megy. tan. egyt. *Murány-Garam* köre tavaszi gyűlését *Pohorellán*, f. évi május 30-án. *Labos* János világi és *Golda* János esp. egyházi elnök elnökléte alatt tartotta. Valamennyi *garamvölgyi*, a három vasgyári tanító is jelen volt. Sajnos, hogy *Murány* völgyéről, elnököt kivéve, egyetlen egy tanítót sem láttunk, s esodálkozásunkat kell kifejezni azon, hogy sem *Jolsva*, sem *N-Röcze*, sem *Murány* városok tanítói meg nem jelentek. Ha a városokban rendezetlenek a viszonyok: mit várhatunk a szegény falvaktól. Hasonlóan ott volt a papság s mint vendég: *Kajaba* Árpád és *Vlaho* Béla jegyzők s *Pohorella* község előjárósága. Mind a két elnök szép s jól átgondolt megnyitó beszédet mondott. *Román* László és *Praulik* Mihály tanítók irományok fogalmazásáról. *Keller* József pedig az iszákosság meggátolásáról értekezett. A gyűlés után ebéd volt, melyen *Bahéry* József éltette: a pápát, királyt, rozsnói püspököt és *Golda* János esperest, mint ki ez alkalommal először, mint egyházi elnök ténykedett. *Golda* éltette a tanítókat; *Labos* János: *Bahéry* József pohorellai tanítót, ki októberben negyven, és kántorságának harminczhat éves jubileumát üli. *Pinka* Károly: *Kajaba* Árpád, *Vlaho* Béla és *Pohorella* község előjáróságára emelte poharát. A Rozsnón létesítendő internátusra ebéd alatt 18 korona gyűlt össze, mely összeghez *Pohorella* község 5 koronát adott.

Tűzvész Murányban. Pünkösd hétfőjén este 10 órakor nagy rémületbe hozta *Murány* község még józan maradt lakosságát egy parasztgazda csűrjében támadt tűz, mely daczára a látszólag szélesenedő idők, nagy sebesen 4 lakházat a hozzájuk tartozó számos melléképülettel hamvasztott el. A lakosság nagy része ünnepies hangulatban lévén, az oltásnak buzgón neki látott — kevesek kivételével. A községi hydrofon mint rendszeren ilyen alkalommal szokott lenni, — nem a legjobb rendben lévén, esakis az uradalmi tisztikar vezetése alatt megjelent főrezsnyári, valamint a vasuti állomásról derék főnöke által kirendelt állomási feckendők hathatós közreműködésének és az eléggé gyorsan megjelent *M.* hosszúréti parasztagdákól szervezett tűzoltóknak köszönhető az irtózatos gyorsasággal terjedő tűznek lokali-

zálása, melynek végoltásában a megjelent n.-röczei tűzoltók derekasan segítettek. A kár jelentékeny; az épületek nagy részt csekélyebb összegekre biztosítva voltak. A tűz keletkezéséről oly hír is kering, mintha gyújtás következménye lenne.

Egészségügyi kimutatás. A vármegye tisztí főorvosának május havi jelentése szerint a május hó 1-től május hó 31-ig terjedő időszakban előfordult fertőző megbetegedés: *vörheny*: *Dobsina* 27 (megh. 2), *Helpa* 87 (megh. 5), *Závadka* 4, *Berzete* 1, *Csetnek* 8 (megh. 2), *Rédova* 2 (megh. 2), *Putnok* 4 (megh. 2); *kanyaró*: *Zádorfalva* 39; *hókhurut*: *Almágy* 4 (megh. 1); *rovacsoló toroklob*: *Ajnácskő* 1, *Dobfenek* 1 (megh. 1), *Gicze* 1, *Kanó* 1; *hasi hagyomány*: *Lubenyik* 3 (megh. 1), *Ráhó* 2, *Lévart* 1.

A kereskedelmi és iparkamara ülése.

A keresk. és iparkamara m. hó 31-én *Radvány* István kir. tan. elnökléte alatt tartotta havi ülést. A napirend tárgyai közül kiemeljük a következőket: a keresk. miniszter felhívta a kamarát, hogy a kereskedelmi törvény revíziója felől nyilatkozzék. A gyűlés most nem tárgyalta érdemlegesen az ügyet, hanem kiadta az irodának előzetes tanulmányok, vélemények beszerzése céljából s ez ügyben anketet is tart a kamara. A kereskedelmi miniszter ifju törekvő műiparosoknak és segédeknek a párisi kiállítás tanulmányozását lehetővé teendő, iparosoknak három 4—400, segédeknek 3—300 koronás utazási ösztöndíjat ad. A hirdetett pályázati eredményt folytatn előbbire első helyen *Szlavkovszky* Imre lakatost (*Miskolez*), *Bolkay* Pál asztalost (*Rimaszombat*), *Hering* János rézművest (*Eger*), a segédekére pedig *Hradil* Rezső festőt (*Miskolez*), *Horváth* Árpád gépész (*Ózd*), *Szabados* Sándor lakatos (*Rozsnó*), *Vágás* Mihály nyomdász (*Miskolez*) hozatnak javaslatba. Az ingatlan ügynökök viszonyait ez időszert nem tartja szabályozandónak a kamara. Az építő ipari kongresszuson való képviseltetésével dr. *Szentpáli* és *Sugár* titkárok küldettek ki. Hozzájárult a kamara ahhoz, hogy a miskolezi ipartestületi betegsegélyző-pénztár átlagos heti bérei felemeltesse, ekként lehetővé tevén a pénztár működését. A m.-vásárhelyi kamara azon javaslatát, hogy a hazai ipari készítmények „honi ipar” jelzővel kötelezőleg elláttassanak — tudomásul vették. Az *Egyek* és *Dorogma* közötti tiszakomp vámtételei ellen nem tettek észrevételt. Ellenben pártolták az aradi javaslatot, hogy az üzleti követelések tőkeamat adóval való megrovásánál a zaklatások megakadályoztassanak. Javaslatot tesz a kamara, a 25—40 évi szolgálatot tett munkások kitüntetésére érdekében. Majd betöltötték a kamaránál üresedésben levő irodatiszti állást. Erre egyhangulag *Simkó* Gusztáv eddigi gyakornokot — *Simkó* Nándor rimaszombati lakos fiát — választották meg. Végül pedig kiküldték dr. *Szentpáli* titkárt a párisi kiállítás tanulmányozására. *Lichtenstein* József felszólalt, hogy a megrendelések gyűjtésének korlátozásáról szóló javaslat ügyében írjon fel a Kamara, mert ellene mozgalom indult meg. Általános helyesléssel elfogadtatták.

Nyugtázás. A rimaszombati polg. olvasóköri f. évi május 27-én tartott nyári táncmulatsága alkalmával a bevétel volt 136 kor. 90 fillér, a kiadás „ 94 „ 32 fillér,

maradvány: 42 kor. 58 fillér.

Felülfizettek: dr. *Baksay* Dezső és dr. *Bleyer* Leo a 3 kor. 20 fill., *Schulhof* Pál 2 kor. 40 fill., *Szabó* József m., *Rábely* Miklós, *Bródy* József, *Bodor* István, *Pongo* Zsigmond és *Baksay* József a 1 kor. 20 fill., *Szabó* István, *Molnár* Jánosné 80—80 fill., özv. *Káposztás* Istvánné 60 fill., *Lévay* István, *N. N. Bikki* Istvánné, *Szabó* Józsefné m., *Kosko* Jánosné, *Kovács* Ferenc, *Varga* Lajos, *Varga* Józsefné, *Lajko* Lajosné 40—40 fill., dr. *Verszky* Samu, *Rakottay* Danoné, *Istók* József, *N. N. Jávorszky* László, *Böd* Béla, *Jeszenszky* Samu, *Buckner* Ferenc, *Nyisztor* Antal, *Fülep* Béla, özv. *Miskolezy* Istvánné, *Eszrényi* István, *Papszász* József, *Koós* Ferencné, *Suszték* József, *Simon* János ifjabb, *Jakovcz* Alajos, *Komlóssy* István, *N. N.*, *Pásztor* András, *Szuffa* Kálmán, *Szabó* Elemér, *Kubinyi* Bertalan, *Institórisz* Endre, *Vozáry* György és *Soós* Ferenc épít. 20—20 fillért. Összesen: 27 koronát. *Rómay*, pénztárnok.

Szerk. üzenetek.

Dr. N. L. Nagy örömünkre szolgált a megemlékezés, köszönjük figyelmét, és az ősmert jóból kérünk minél többet. Üdvözlettel.

Vidéki munkatársainkat kérjük, hogy közleményeiket akként legyenek szivesek irányítani, hogy azokat kedden estig, legkésőbb szerdán délig megkaphassuk.

Felelős szerkesztő: Dr. SZELESS ÖDÖN

Magán-hirdetések.

Pályázati hirdetmény.

Jolsva r. t. városnál leköszönés folytán megüresedett **segédjegyző** és **végrehajtói** egyesített állásra pályázat nyitattik.

Felhivatnak mindazok, a kik ezen egyelőre 800 korona évi javadalmazással összekötött állást elnyerni óhajtják, hogy kellően felszerelt kérvényeiket **folyó évi június hó 15-éig** ezen polgármesteri hivatalhoz nyujtsák be

Kelt *Jolsván*, 1900. május hó 31-én.

Bazilidesz, polgármester.

Birtokbérlet.

Rimaszombat határában, közel a városhoz egy 17320 □-öl szántóból álló, kitünő karban levő földbirtok **1900. november 1-től** több évre bérbeadó vetéssel együtt, — esetleg eladó. Értekezhetni a tulajdonossal június 3-ától 9-éig **Konyha Kálmán** urnál Rimaszombatban, azontul pedig **Konyha Géza** tulajdonosnál **Ujpesten**, *Baross-utca* 48. szám alatt.

Pályázati hirdetés.

A rimaszombati fogyasztási szövetkezet igazgatósága **üzletvezetői és pénztárkezelői** állásokra pályázatot hirdet.

Az előbbinek javadalmazását évi 1000 korona készpénz, szabad lakás és az üzleti forgalom után $\frac{1}{2}\%$ -ban; az utóbbi fizetését pedig 720 koronában állapítja meg.

Felhívtnak mindazok, kik ezen állásokat elnyerni óhajtják, hogy ez iránt keresztleveleket, végzett tanulmányaik, eddigi foglalkozásukat és erkölcsi magaviseletüket felülvizsgáló hivatalos bizonyítványokkal felszerelt pályázati kérvényüket az intézet igazgatóságához **folyó év és hó 30-áig** annál is inkább terjesszék be, mert a később beérkező kérvények figyelembe vételét nem fogadják.

Megjegyeztetik, hogy az üzletvezetői állásra csak férfiak és pedig tanult kereskedők, a pénztár kezelői állásra ellenben nők is pályázhatnak és hogy az üzletvezető 2000, a pénztárkezelő pedig 1000 korona övadátkot köteles az igazgatóságnál letétbe helyezni.

Rimaszombat, 1900. évi június hó 1-én.

Ragályi, h. elnök.

Két tanuló felvétetik

Ruttkay Jenő vasgyári élelmezési üzletében **Ózdon.** — Magyar, német, tót nyelvben jártasak előnyben részesülnek.

2-3

Hirdetés.

223. sz. — Alólirt bírósági végrehajtó az 1881. é. LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1899. év 3442. és 3443. számú végzése következtében **Dr. Ráróssy Gyula** ügyvéd által képviselt **Gömörmezei Nép- és iparbank** javára **Bányai Ferencz** ellen 500 és 280 korona s járulékaik erejéig 1899. évi augusztus hó 26-án fogatosított kielégítési végrehajtás alkalmával lefoglalt és 1504 koronára becsült sertések, lóhere és szénatakaromány, lovak, fegyverből álló ingók nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. bíróság 1900. V. 1735. számú végzése folytán 500 és 280 kor. tőkekövetelés, ennek 1899. évi március hó 23-ik napjától járó 6%-os kamatai és eddig összesen 166 kor. 04 fillérben bíróilag már megállapított költség erejéig **Zabaron** alperesnél leendő fogatosítása céljából határidőül **1900. évi június hó 16-ik napjának** délelőtti 11 órája kitűztetik, és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adni. — Kelt Rimaszécs, 1900. május hó 22. napján.

Kovács Géza, kir. jbir. végrehajtó.

Vasas gyógyfürdő

Rozsnyón.

Klimatikus gyógyhely és hidegviz-gyógyintézet Gömörmezeiben,

400 méter a tenger színe fölött. Idény tartama: május—október. Vasutállomás, posta- és távirda a városban. Telefon, szállodák villamos világítással, kitűnő konyha, mérsékelt árak.

Gyógyeszközök: Kitűnő ízű s könnyen emészthető *vastartalmu ásványforrások*, ugy *fürdő* valamint *ivókurára*. Kád-, kő- és gőzfürdők. Tökéletes elegans berendezésű **hidegviz-gyógyintézet**, külön női és férfiosztályval. Páratlan szépségű hatalmas erdőben, kényelmes sétányok, pormentes, ózondus fenyvesekből erdő üdítő, balsamos levegő.

Gyógyjavaslatok: a női ivarszerek betegségeiben s következményeiben; a vér rendellenes összetételén alapuló betegségeknél (vérszegénység, sápkór); súlyos betegségek után, elgyengülések esetén; görvély- és angolkórni idegbajknál stb. stb.

Hivatalos fürdőorvosok:

Dr. Pósch Dezső, Dr. Gutlohn Henrik

A fürdőre vonatkozó minden felvilágosítással szolgál

2-6

a fürdőgondnokság.

Hirdetés.

59. sz. — Alólirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolci kir. törvényszék 1900. év 11250. számú végzése következtében dr. **Kürcz Jakab** ügyvéd által képviselt **Veiner József Stelkovic László** ellen 479 kor. 60 fillér s járulékaik erejéig 1899. évi decz hó 20-án fogatosított kielégítési végrehajtás alkalmával lefoglalt és 1278 koronára becsült bútorok, lovak, eszplógépből álló ingók nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. bíróság 1899. V. 463/2. számú végzése folytán 479 korona 60 fillér tőkekövetelés, ennek 1899. évi november hó 30-ik napjától járó 6%-os kamatai és eddig összesen 95 korona 60 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Alsóhangonyon alperesnél leendő fogatosítása céljából határidőül **1900. évi június hó 11-ik napjának** délelőtti 10 órája kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adni.

Kelt Rimaszécsen, 1900. évi május hó 20-án.

Kovács Géza, kir. jbir. végrehajtó.

Meghívó

A **esetnekvölgyi helyi érdekű vasut** részvénytársaságnak **1900. évi június 18-án** d. u. 4 órakor Budapesten, V., Fűrdő-utca 1. sz. a. (II. em.) tartandó

rendes közgyűlésére.

Napirend:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése az 1899. üzletéről és az 1899. évi mérleg végleges megállapítása.

2. Határozat a tiszta nyereség hova fordítása iránt.

3. Határozat az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére adandó felmentvény iránt.

4. Az igazgatóságnak 3. és a felügyelő-bizottságnak egy évre való megválasztása és díjazásuknak megállapítása.

5. Határozat az elsőbbségi tőke felemelése iránt.

Minden 10 részvény birtoka 1 szavazatra jogosít. Azon részvényesek, kik a közgyűlésen részt venni kívánnak, kötelesek részvényeiket legkésőbb június hó 11-éig Budapesten: a „Budapesti bankgyesület“ részvénytársaságnál V., Fűrdő-utca 1. sz., vagy **M. Frank-furtban:** „von Erlanger & Söhne“ bankháznál letenni. Az államkincstár, Gömör- és Kishontvármegye szavazati jogukat a részvények letétele nélkül gyakorolhatják. — Budapesten, 1900. május 23-án.

Az igazgatóság.

Hirdetés.

195. sz. — Alólirt végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolci kir. törvényszék 1899. év 10102. és sp. 1166. számú végzése következtében dr. **Sugár Jakab** ügyvéd által képviselt **Magyar-Francozia bizt. társaság** javára, **Hangonyi István** ellen 102 kor. 20 fill., 217 kor. 76 fill. s járulékaik erejéig 1900. évi márcz hó 6-án fogatosított biztositási végrehajtás alkalmával lefoglalt és 830 koronára becsült anyajuhok, bárányok, szecskavágó, igás szekérből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. bíróság 1899. V. 428. számú végzése folytán 102 kor. 20 fill., 217 kor. 76 fill. tőkekövetelés, ennek 1899. évi november hó 10. napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 108 korona 52 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig **Urajon** alperes lakásán leendő eszközzésére **1900. évi június hó 9-ik napjának** délelőtti tíz órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adni.

Kelt Rimaszécs 1900. évi május hó 20-án.

Kovács Géza, kir. jbir. végrehajtó.

BRAUN ZSIGMOND

vaskereskedése Rimaszombat.

Styria-kerékpárok Rimaszombat és vidéke részére kizárólagos képvisellete és raktára. Ezen gyártmány ez idő szerinti legkifűnőbb és legkedveltebb, részletfizetésre is kapható.

Cserépkályhák nemcsak tamásfalai, hanem egyike Magyarország legkifűnőbb gyárának főraktára. — A kályhák különböző eréme, barna, zöld és szecsessziós színekben szállítatnak és **csiszolva** állítatnak.

Nagy raktárt tartok különböző építkezési anyagokban, u. m.: portland- és román-cement, mennyezet nád, elszigetelő és kátrány fedő-lemezek stb. stb.

Varrógépek és vizmentes ponyvák raktára.

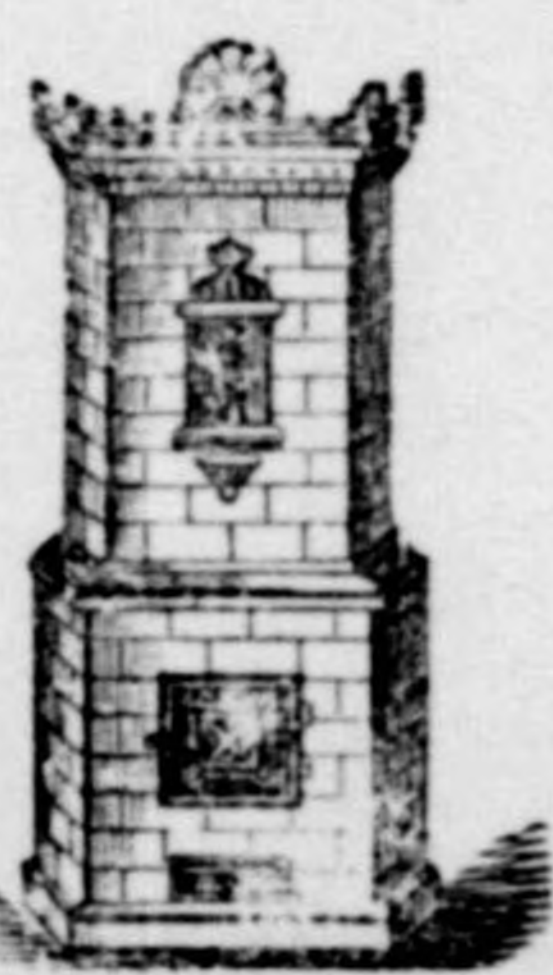
Az első magyar általános biztosító - ársaság,

— mely egyike a legkifűlőbb hazai intézeteknek — főügynökségét birom és elfogadok mindennemű épület-, pauschál-, ingóság-, takarmány- és jég-, nemlűlönben életbiztosításokat igen kedvező és előnyös feltételek mellett.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve

kitűnő tisztelettel,

BRAUN ZSIGMOND.

2-2

Hirdetés.

A „Miskolci hitelintézet“ áru- és terményraktáraiban az ezidei

VIII-ik évi gyapjúvásár

beraktározással egybekötve 1900. évi június hó 13-ik napján tartatik. — Részletes felvilágosítással szivesen szolgál

a „Miskolci hitelintézet“ részvénytársaság igazgatósága.

Utánnymot nem díjaztatik.

3-3

FLEISCHER és TÁRSA

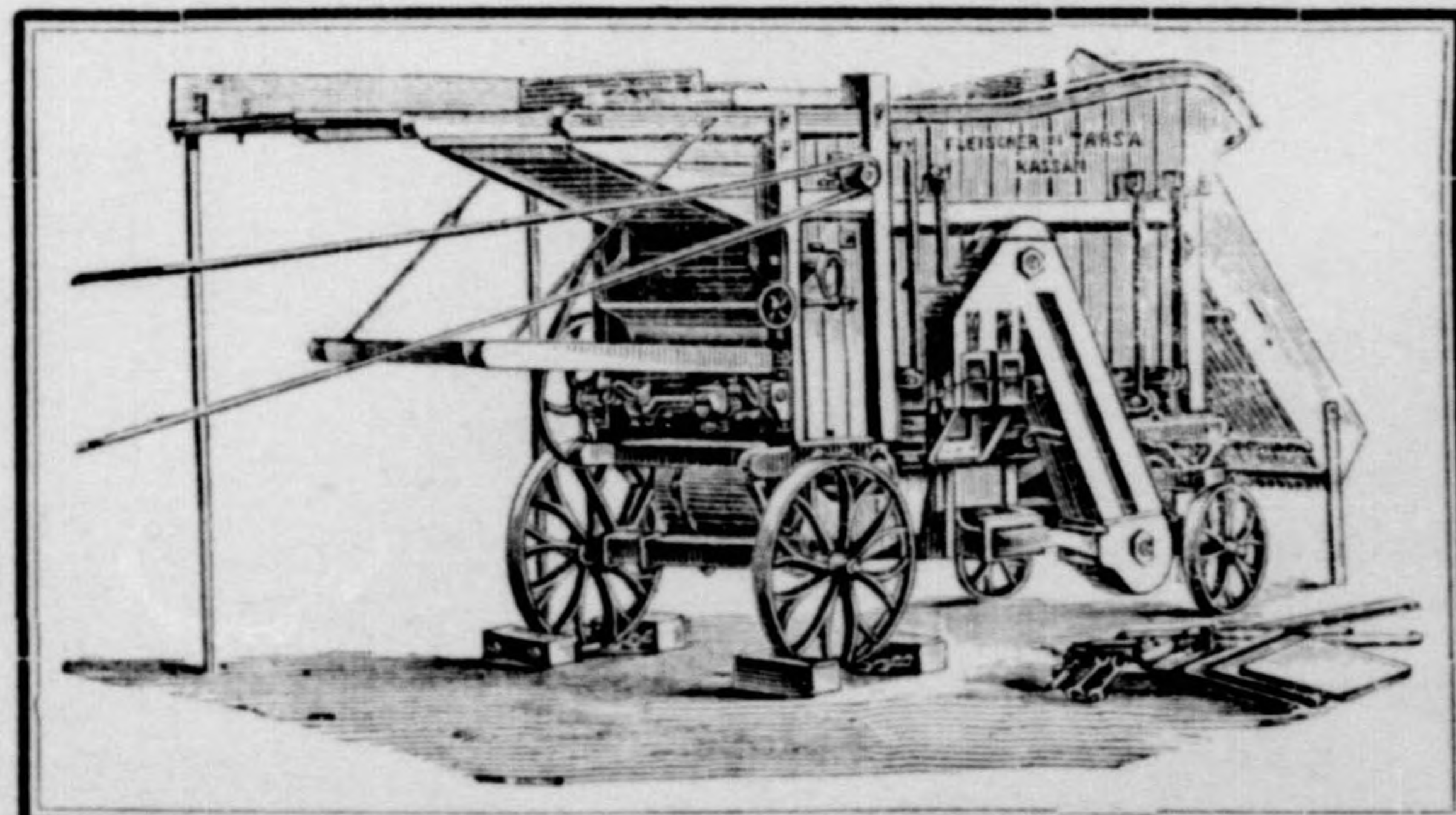
gépgyára és vasöntődéje Kassán, Vám-utca 11. sz.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával ezélszerűen s gondosan gyártott jóhírnevű gépeit a **nyári idényre**, nevezetesen:

Cseplőkészleteit könnyű járással járgány vagy gözmozdony általi hajtásra.

Kézi cseplőgépeit, járgányhajtásra is alkalmazva, szalmarázó készülékkel vagy anélkül. **Backer- és magtár-rostait**, továbbá mindennemű **szivattyúkat, gőzgepeket és gőzkazánokat, Szeszgyár-berendezéseket**, m. p.: **Henze-főzők, kavaró készülékek, malata- és burgonya-zúzókat, malomberendezéseket** stb.

Gépgyárunk gyártmányainak **jelentékeny készletét tartjuk állandóan.** **Gazdasági gépeink képes- valamint öntődénk gyártmányai árjegyzékét ingyen és bérmentve küldjük.**

3-6